

תת"ע 9323/08/14 - מדינת ישראל נגד יעקב אפרים

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 9323-08-14 מדינת ישראל נ' יעקב אפרים
בפני כב' השופט בכר יעקב, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעקב אפרים

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 14/1/13 בשעה 11:15, שעה שנהג ברכבו בחניית הום סנטר הישן בעכו, נהג ברכב הנ"ל ובעת שהרכב היה בתנועה, השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

3. התביעה הביאה כעד מטעמה את השוטר אריאל מטבייב, עורך הדו"ח והגיש באמצעותו על הדו"ח וכך נכתב בדו"ח ת/1:

"במהלך נסיעתי בניידת כחול לבן מספר 133, נסעתי בחנייה של חניון עזריאלי וזיהיתי את הרכב הנ"ל נוסע בחנייה וזיהיתי כי הנהג הנ"ל אשר היה לבד ברכב והוא נסע מולי עם טלפון סלולרי צמוד לאוזן שמאל ואת ההגה החזיק ביד ימין בלבד והיזז את שפתיו, זיהיתי זאת דרך חלון שמשה קדמית שקוף אור יום, ראות טובה, סימנתי לרכב לעצור בצד, הוסברה מהות העבירה".

עפ"י הרישום בדו"ח הגיב הנאשם ואמר:

"אני בחנייה. רק רציתי להגיד שאני בא".

4. בחקירתו הנגדית עמד העד על דעתו שראה את הנאשם אוחז בידו בטלפון נייד.

הוא הוסיף וטען כי לא יכול היה להיעתר לבקשת הנאשם, לערוך חיפוש בטלפון הנייד בשל היעדר צו של בית המשפט. השוטר, העד שלל את טענת הנאשם שהנאשם היה בפיקק וטען כי העבירה בוצעה כשהוא היה במהלך נסיעה.

5. מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו. בעדותו בביהמ"ש מסר הנאשם את הדברים הבאים:

"יצאתי מקניון עכו. יצאתי מהחנייה. בצד שלי היו פקקים, נסעתי קצת עד שהגעתי לביהמ"ש שיש שם בצד ימין. אני עמדתי. לא נכנסתי בכביש בכלל. אני חייתי. אישתי הייתה צריכה להתקשר וגם החבר שלי שגר בגולומב היה צריך להתקשר. חשבתי שיש בעיה אולי בטלפון ולחצתי על הכפתור כדי לראות, אז ראיתי בצד שמאל שהשוטר עמד איפה שיש משרד לבנייה. הוא אמר לי תעצור. חייתי והמכוניות צפרו לי. הוא ראה מרחוק מהחנייה הגדולה, אני אמרתי לו סליחה אני עומד פה והוא אמר לי תביא את הרישיונות... יצאתי מהאוטו ושאלתי מה קרה, הוא אמר שאני דיברתי בטלפון. אמרתי שלא דיברתי, רק רציתי לראות למה לא התקשרו".

בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי החזיק את הטלפון הנייד אבל לטענתו הוא עשה זאת שהוא במצב של עצירה-עמידה.

6. לאחר שבחנתי את גרסת עד התביעה מזה ואת גרסת הנאשם מזה, הגעתי למסקנה לפיה, עמדה התביעה בנטל השכנוע כנדרש במשפט פלילי לעבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן:

א. המחלוקת בין הצדדים הינה בשאלה האם הנאשם אחז בטלפון הנייד כשהוא במצב של תנועה או שהוא במצב של נסיעה. במחלוקת בין הצדדים אני מעדיף את גרסת עד התביעה אשר העיד בפניי בצורה ברורה ועקבית לדברים שרשם בדו"ח 1/ת ושוכנעתי כי דבריו משקפים נאמנה את עובדות המקרה לאשורן.

ב. השוטר ציין כי הבחין בנאשם אוחז בטלפון הנייד דרך החלון בשמשה הקדמית תוך שהוא מתאר את אופן האחיזה צמוד לאוזן שמאל ואת ההגה מחזיק הנאשם ביד ימין. השוטר ציין כי הבחין בתנועת שפתיו של הנאשם, לפיכך אני מאמין כי מהמקום בו היה השוטר מול כיוון נסיעת הנאשם, לא יתקשה להבחין בביצוע העבירה כפי שתיאר.

לשוטר היה קשר עין רצוף ושדה ראייה פתוח ולא נטען כי לשוטר היה כל קושי או מגבלה להבחין בנאשם בעת ביצוע העבירה. השוטר במהלך עדותו בבית המשפט חזר וציין כי הבחין בנאשם שהוא

מבצע את העבירה שעה שהנאשם נוסע ברכבו ולא במצב של חנייה, כפי שטען הנאשם.

ג. לא מצאתי כל סיבה מדוע ירצה השוטר לטפול אשם שווא על הנאשם שהוא כלל לא מכיר.

ד. לא מצאתי בדברי הנאשם דבר שיש בו כדי להטיל דופי כלשהו במהימנות עדותו של עד התביעה.

לאור האמור לעיל, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולפיכך, הנני מוצא אותו אשם בביצועה.

המזכירות תמציא העתק לצדדים.

7. הנני קובע טיעונים לעונש ליום 5.4.16 שעה 12:00.

כתובת מעודכנת של הנאשם - רחוב בורלא 30/6 עכו.

הנאשם יהיה פטור מהופעה במידה וימציא טיעונים לעונש בכתב.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ו, 31 ינואר 2016, במעמד הצדדים